

Hogere voorziening ingesteld op 1 juni 2006 door Saiwa SpA tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Eerste kamer) van 5 april 2006 in zaak T-344/03, Saiwa SpA/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) en Barilla Alimentare SpA

(Zaak C-245/06 P)

(2006/C 178/41)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Saiwa SpA (vertegenwoordigers: G. Sena, T. Tarchini, J.-P. Karsenty en M. Karsenty-Ricard, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) en Barilla Alimentare

Conclusies

- het bestreden arrest te vernietigen;
- de in eerste aanleg geformuleerde vorderingen toe te wijzen en derhalve wegens schending van artikel 8, lid 1, sub c, van verordening nr. 40/94/EG⁽¹⁾ te vernietigen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 18 juli 2003 in de procedure R480/2002-4 en inschrijvingsaanvraag nr. 289.405 van Barilla Alimentare SpA af te wijzen;
- het BHIM en Barilla Alimentare SpA te verwijzen in de kosten van alle instanties van de procedure in rechte.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante voert een enkel middel tot vernietiging aan, te weten schending van artikel 8, lid 1, sub b, verordening nr. 40/94/EG inzake het gemeenschapsmerk. Zij stelt dat de uitdrukking „ORO” (die het voorwerp of in elk geval een bestanddeel van de in het onderhavige geding aan de orde zijnde merken is) van huis uit onderscheidend vermogen heeft; dat met betrekking tot het internationale merk (dat in het onderhavige geding eveneens aan de orde is) een deel van het relevante publiek niet weet wat het woord „ORO” betekent, en dat deze omstandigheid op algemene ervaring berust en door de betrokken partij niet moet worden aangetoond; dat het wegens het beginsel van de onderlinge samenhang, gelet op het feit dat de waren dezelfde zijn en dat de conflicterende tekens overeenstemmen, volstaat dat het oudere teken een beperkt onderscheidend vermogen heeft.

Verder betoogt verzoekster dat het onderscheidend vermogen van het woord „ORO” is versterkt en/of verkregen door gebruik van zowel het merk „ORO” als het merk „ORO SAIWA”.

Ten slotte betoogt verzoekster dat de merken „ORO” en „ORO SAIWA” enerzijds en „Selezione ORO BARILLA” anderzijds kunnen worden verward en dat daartussen in elk geval gevaar van associatie bestaat.

⁽¹⁾ PB L 22, blz. 50.

Beroep ingesteld op 2 juni 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Koninkrijk Spanje

(Zaak C-248/06)

(2006/C 178/42)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekster: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: R. Lyal en L. Escobar Guerrero, gemachtigden)

Verweerder: Koninkrijk Spanje

Conclusies van verzoekster

- vaststelling dat het Koninkrijk Spanje de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens de artikelen 43 EG en 49 EG, betreffende de vrijheid van vestiging en van dienstverrichting, alsmede krachtens de overeenkomstige artikelen van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, omdat het voor kosten van in het buitenland verrichte activiteiten van onderzoek, ontwikkeling en technologische innovatie een minder gunstige aftrekgeregeling handhaaft dan voor in Spanje gemaakte kosten, zoals blijkt uit artikel 35 van de gecodificeerde versie van de Ley del Impuesto de Sociedades (Spaanse wet inzake vennootschapsbelasting), die bij Real Decreto Legislativo 4/2004 van 5 maart 2004 is goedgekeurd;
- verwijzing van het Koninkrijk Spanje in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Schending van de vrijheid van vestiging (artikelen 43 en 48 EG, alsmede 31 EER): de territoriale beperking, inhoudende dat enkel de kosten voor activiteiten van onderzoek, ontwikkeling en technologische innovatie die daadwerkelijk op het nationale grondgebied zijn verricht, van de vennootschapsbelasting kunnen worden afgetrokken, is een rem op de vrijheid van vestiging van Spaanse ondernemingen die buiten het Spaanse grondgebied in onderzoek, ontwikkeling en technologische innovatie investeren, en bevoordeelt ondernemingen die deze investeringen in Spanje doen, in het bijzonder ondernemingen waarvan de hoofdzetel in een andere lidstaat is gevestigd, en die via een nevenvestiging in Spanje actief zijn.

Schending van de vrijheid van dienstverrichting (artikelen 49 EG en 36 EER): de kosten voor in het buitenland uitbestede activiteiten van onderzoek, ontwikkeling en technologische innovatie komen niet voor aftrek in de vennootschapsbelasting in aanmerking. Deze beperking vormt een belemmering van de in het EG-Verdrag neergelegde vrijheid van dienstverrichting.

Beroep ingesteld op 2 juni 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Koninkrijk Zweden**(Zaak C-249/06)**

(2006/C 178/43)

*Procestaal: Zweeds***Partijen**

Verzoekster: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: C. Tufvesson, B. Martenczuk, H. Støvlbæk)

Verweerder: Koninkrijk Zweden

Conclusies van verzoekster

— vast te stellen dat het Koninkrijk Zweden de krachtens artikel 307, tweede alinea, EG op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, door geen gebruik te maken van alle passende middelen om de onverenigbaarheden met het EG-Verdrag in de bilaterale investeringsovereenkomst van Zweden met de Socialistische Republiek Vietnam, alsmede in de zestien andere bilaterale investeringsovereenkomsten, op te heffen.

— het Koninkrijk Zweden te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De overeenkomsten zijn onverenigbaar met het gemeenschapsrecht aangezien zij de toepassing van communautaire maatregelen op grond van de artikelen 57, lid 2, EG, 59 EG en 60, lid 1, EG niet toelaten. Zweden heeft voorts geen stappen ondernomen om die situatie te wijzigen. Derhalve heeft Zweden niet voldaan aan zijn verplichting krachtens artikel 307, tweede alinea, EG, om gebruik te maken van alle passende middelen om alle onverenigbaarheden met het Verdrag in de bilaterale investeringsovereenkomsten op te heffen.

Beroep ingesteld op 15 juli 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland**(Zaak C-252/06)**

(2006/C 178/44)

*Procestaal: Duits***Partijen**

Verzoekster: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: G. Braun en N. Yerrell, gemachtigden)

Verweerder: Bondsrepubliek Duitsland

Conclusies van verzoekster

— vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2002/92/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 december 2002 betreffende verzekeringsbemiddeling (!), althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Bondsrepubliek Duitsland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 15 januari 2005 verstreken.

(!) PB L 9, blz. 3.